

Ikkunan tarina

Keskusosuusliike HANKKIJAN toiminnan loppuessa entisessä muodossaan, niin Kokkolassa kuin muuallakin valtakunnassa, kerättiin toimipaikoista kaikki taide-esineet pääkonttoriin

huutokaupattavaksi. Pohjanmaan alueen rakennusmestari katsoi, että kuvan lyijylasi-ikkuna kuului tuohon taide-esineiden ryhmään ja niinpä toimittiin käskyn mukaan.

Kokkolan konttorirakennus myytiin sittemmin kaupungille, joka muutti tuon arvokkaan rakennuksen hyvään tarkoitukseen, eli vanhusten palvelutaloksi. Remontin yhteydessä rakennukseen tuli myös yhdistyksille ja järjestöille kokoustila, jota oli entisten hankkijalaisten Hakaskerhollakin mahdollisuus hyödyntää. Se oli meille mieluisa kokouspaikka, missä vanhat mukavat muistot palautuivat mieleen.

Yhtä kuitenkin puuttui. Samennetulla lasilla peitetty pyöreä aukko pääoven sisäänkäynnin vieressä kaipasi tuota puuttuvaa, niin tutuksi tullutta logo-lyijylasi-ikkunaa. Asia vaivasi minua niin paljon, että entisenä vastuunkantajana otin yhteyden toimeliaaksi tuntemaani nykyisen perinneyhdistyksemme voimamieheen Kalervo Selanderiin. Hän pä ottikin asian omakseen ja soitteli pesänselvittäjinä toimineille henkilöille. Johan tärppäsi. Ikkuna löytyi

erään pesäselvittäjän autotallista, missä se oli ollut vuosikausia, hyvin pakattuna hänen mieliharminaan. Kukaan ei tuntunut tietävän, oliko ikkuna koskaan ollutkaan huutokaupassa, vai oliko sille annettu niin korkea pohjahinta, että se ei mennyt kaupaksi. Yksityisiä henkilöitä ei ikkuna kiinnostanut, eikä perinneyhdistys vielä tuolloin toiminut.

Tunsin Kokkolan kaupunginjohtajan Sihteerin Kaija Jestoin, jota pidettiin leikkimielessä varsinaisena kaupunginjohtajana Kokkolassa. Hän lupasi siltä istumalta asentaa kaupungin kustannuksella ikkunan entiselle paikalleen ja tarjota vielä hakaskerholaisille ”harjannostajaiskahvit” kun ikkuna on takaisin paikallaan.

Niinpä sovittiin, että pääkonttorin ”pojat” tullessaan Johdon Senioreiden kesätapaamiseen vuonna 2008 tuovat ikkunan autossaan lisälmeen, missä kokous tuolloin muistini mukaan oli. Saattueessa varmistamassa kuljetusta, oli ainakin Kalervo Selander ja Arto Kallio. Minä jouduin sitten tuomaan taideteoksen ilman vartijoita Kokkolaan, missä tyytyväisyys oli ikkunan kotiin saamisesta suuri. Kaupunkilehtikin kirjoitti asiasta näyttävän jutun tuon tässäkin jutussa olevan kuvan kera.

Taideteoksen tekijä ei valitettavasti ole tiedossa. Konttorirakennuksen rakennustyö on aloitettu 1938. Se keskeytyi Talvisodan alkaessa, mutta rakennus valmistui välirauhan aikana ja oli sitten jatkosodan alettua varastotilojensa osalta osittain Saksan armeijan käyttöön ”pakko-otettuna”.

Sauli Kailajärvi